

men at det bliver markedsført som et system, der handler om nogle slyngelstater, som vi alle sammen ikke kan lide. Det er jo naturligt.

Men det er vel også naturligt, hvis vi prøver at få en seriøs diskussion, at vi prøver at kigge igennem det og prøver at se på, hvad der er den reelle udviklingstendens, og ikke bare ser på den første fase, men også ser på den tredje fase. Og der er altså en tredje fase, Capability 3, hvor man snakker om at imødegå mange, meget avancerede sprænghoveder. Men med mange, meget avancerede sprænghoveder snakker vi jo ikke længere om et begrænset missilforsvar mod enkeltstående raketter fra slyngelstater. Så snakker vi om noget andet.

Der kan være grunde til at have et missilforsvar mod Kina, og så kan vi diskutere det. Men så skal vi også diskutere konsekvenserne af det, i stedet for at springe ud fra 10 meter-vippen og så på vejen ned overveje, om der nu er vand i bassinet. Og det er sådan set bare den opfordring, som jeg vil lade gå videre til hr. Hans-Pavia Rosing.

(Kort bemærkning).

Hans-Pavia Rosing (S):

Til hr. Søndergaard: Ja tak, jeg modtager gerne opfordringen til, at vi ser det under ét; men jeg vil igen gentage, at på nuværende tidspunkt er vores diskussionsgrundlag noget begrænset, selv om vi har nogle papirer på de forskellige faser: fase 3, capability-fasen osv. Der er ingen tvivl om, at det her er et sikkerhedspolitisk emne, som vil præge debatten de næste mange år, og det her er vel kun en spæd start på den.

Med hensyn til, hvordan vi graver i de her spørgsmål, så kan jeg da bare henvise til én mulighed: Vi påbegynder her i løbet af en kortere periode en forskning om Grønland, altså en grønlandsk retsforskning, primært baseret på Thule, radarene og Thulebefolkningen osv., osv. Så disse spørgsmål, som hr. Albrechtsen taler om, kunne eventuelt også indgå i den forskning. Det vil sige, at det er mennesker, der har kendskab til det, som kender Grønland, og som kender forholdene deroppe, som også kunne tage de her aspekter med i deres arbejde.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil bare sige, at jeg synes, det er en god idé, hr. Hans-Pavia Rosing kommer med: at der i dette arktiske forskningsarbejde kommer til at indgå en besvarelse af de her spørgsmål, også

fordi vi jo tidligere har haft diskussioner om, hvordan man kunne sikre, at Grønland fik indflydelse på Thuleområdet fremtidige anvendelser og den slags spørgsmål, og den her diskussion kan jo også rejse problemer i forhold til de ønsker, der har været fra befolkningens side om anvendelsen af området osv., fordi nye installationer eller opgraderinger, og hvad der kunne komme på tale, jo givetvis vil betyde nye arealkrav, f.eks. fra amerikansk side.

Og jeg vil bede ministeren om på regeringens vegne at give en bekræftelse på, at det ønske, Socialdemokratiet har fremført om en redegørelse, også bliver imødekommet; også af hensyn til Grønlands hjemmestyre, for at Grønlands hjemmestyre kan få det nødvendige grundlag for debatten.

Svend Aage Jensby (V):

Jeg synes, det er udmærket, vil jeg sige til hr. Holger K. Nielsen, at debatten om det her vigtige spørgsmål er rejst. Så vil jeg takke udenrigsministeren for besvarelsen af forespørgselen.

Jeg vil dernæst sige, at hr. Albrechtsen jo i virkeligheden med sit § 20 spørgsmål fra den 17. november 1999 til en vis grad slog tonen an i dagens debat, da han dengang satte lighedstegn mellem etablering af et amerikansk antimissilforsvar og en øget trussel i form af nyt atomoprustningskapløb og så – uden rysten på hænderne – talte om russernes mulighed for at imødegå et amerikansk overraskelsesangreb. Den tror jeg ikke rigtigt på. Det har historien ikke vist. Historien har vist noget andet.

Det system, vi her taler om, er ikke en militarisering af rummet, men er et forsvarssystem, der kan øge sikkerheden for mange. Der har været talt meget om slyngelstater. Det er jeg enig i. Udenrigsministeren nævnte Nordkorea og deres tekniske muligheder allerede på nuværende tidspunkt. Der er Iran og Irak.

De er alle sammen eksempler på slyngelstater, som træder menneskerettigheder under føde, som i større og større grad anvender ressourcer på at anskaffe militær kapacitet som langtrækkende våben; ikke umiddelbart for at true naboer, for det har de ikke behov for at have disse våben til, men derimod for at true og eventuelt lægge politisk pres på USA.

Venstre har forståelse for bekymringerne, der gælder i Amerika. Og derfor har det også glædet os, at udenrigsministeren den 14. november 1999 i Berlingske Tidende blev citeret for at si-